

Стандард 4: Компетенције дипломираних студената

Савладавањем студијског програма студент стиче опште и предметно-специфичне способности које су у функцији квалитетног обављања стручне, научне и уметничке делатности. Опис квалификације која произилази из студијског програма мора одговарати одређеном нивоу националног оквира квалификација.

Специјалиста струковни физиотерапеут је оспособљен да самостално примени стечена знања и вештине у здравственим установама и установама које се баве физиотерапијом радећи у тиму или индивидуално.

4.1 Савладавањем студијског програма студент стиче следеће **опште способности и компетенције** које су у функцији квалитетног обављања стручне и научне делатности.

- способност анализе, синтезе и предвиђања решења и последица у својој струци;
- овладавање различитим методама, поступцима и процесима у решавању проблема струке;
- способност критичког и самокритичког мишљења у односу на било коју практичну ситуацију;
- способност да у пракси примени знања и вештине, предвиђене стандардима у области физикалне медицине и рехабилитације, у свим дијагностичким и терапијским процедурама;
- развијање ефикасности вештина комуникације и тимског рада;
- развијање професионалности и професионалне етичности и одговорности према раду.

4.2 Савладавањем студијског програма студент стиче следеће **предметно-специфичне способности и компетенције** које су у функцији квалитетног обављања стручне и научне делатности, а првенствено се односе на:

- темељно познавање и разумевање дисциплине своје струке;
- решавање конкретних проблема уз употребу научних метода и поступака у области свог подручја рада;
- повезивања општих и специјализованих знања из различитих области и њихову примену;
- праћење и примену савремених достигнућа из области физиотерапије;
- унапређење вештина и спретности у употреби знања у области физиотерапије;
- употребу информационо-комуникационих технологија у овладавању знањима из области физиотерапије.

Студент - Специјалиста струковни физиотерапеут - је оспособљен за:

- примену наученог садржаја анатомских, физиолошких, неурофизиолошких и кинезиолошких основа на којима почивају мануелне технике, у циљу клиничког расуђивања приликом одабира и примене одговарајућих мануелних техника, праћења ефеката и евалуирања постигнутих резултата на поједина ткива, системе, органе и њихове функције;
- практичну примену стандардизованих активности физиотерапије приликом постављања циљева код планирања и апликовања третмана и мануелних техника
- практичну примену стандардизованих активности физиотерапије у терапеутској пракси и евалуирање ради процене оправданости примењеног третмана;
- физиотерапеутску дијагностику за примену мануелних техника: у процени стања мекоткивних структура коже, поткожног ткива, мишића, тетива, лигамената и нерава; у процени мобилности цервикалне и тораколумбалне кичме и сакроилијачних зглобова; у испитивању и дијагностици инспекцијом, палпацијом, пасивним покретом, активним покретом и активним са додатним отпором;
- примену ауторизованих тестова у процени стања ткива;

- разумевање и примену базичних метода и техника мануелне терапије у које спадају технике класичне базичне масаже, технике масаже тригер тачака по методи Bonpi Prudden техника лимфне дренаже (КДФТ); способност примене техника, дозирања и евалуације терапијских ефеката поменутих облика мануелних терапија;
- разумевање појма и филозофског приступа традиционалних, кинеских, јапанских, индијских медицинских концепата у домену мануелних терапија;
- примену метода и техника у дефинисању и детекцији меридијана и мапа аку тачака, техника акупресуре (ТСЦ) и техника Шијацу масаже;
- примену техника дијагностике и терапије ауторизованом методом Јумеихо система;
- примену техника мобилизације и манипулације зглобова;
- примену метода и техника мануелне терапије у решавању дисфункција мишићноскелетног система;
- спровођење испитивања екстензибилности, флексибилности и мобилности меких ткива, текстуре, тензије, сензација и бола; испитивању мобилности зглобова кичменог стуба;
- примену техника, дозирање и евалуацију терапијских ефеката мануелне терапије: мобилизације коже и поткожног ткива, мишића, тетива, лигамената и нерава;
- правилан избор техника у односу на индикације за третман;
- правилну процену покретљивости у свим сегментима кичменог стуба, гленохумералног, стерноклавикуларног, акромиоклавикуларног и других зглобова као и способност демонстрације и примене најзаступљенијих манипулативних техника;
- комуникациону компетентност и примену стечених знања и комуникационих вештина, како би исте, практично применио у оквиру физиотерапије; за примену метода и техника асертивне комуникације према одређеним стиловима (пасивност, агресивност и асертивност), посебно при успостављању првог контакта и вођења разговора са пацијентима/клијентима у примени информативне и терапијске комуникације;
- активну примену стечених знања и потребних вештина које су важне за однос терапеут-пацијент у рехабилитационом процесу уз примену етичких принципа и норми;
- решавања организационих проблема и тимски рад;
- активну примену стечених знања и потребних вештина код примене процеса клиничког расуђивања, формулисања питања за истраживање, вршења истраживања у својој области;
- коришћење методологије стручног истраживања и критичког размишљања у области физиотерапије, реализацију истраживања у области физиотерапије и извођење резултата и закључака на основу примене статистичких поступака, са посебним аспектима на праксу;
- вођење документације организација и истраживање у области физиотерапије;
- правилну примену позитивних законских прописа у области здравствене заштите и социјалне политике;
- употребу информационе технологије у области физиотерапије.

Вредновање студентског рада је конципирано тако да проверава когнитивне вештине у контексту праксе током трајања и на крају обављене наставе.

Савладавајући теоријску и практичну наставу студент се оспособљава за рад у здравственим институцијама, као и у установама које се баве здравственом негом и бригом о старима, геријатријским центрима и у научним институцијама, бањским лечилиштима, рехабилитационим центрима, установама социјалне заштите, спортским клубовима, као и у приватној пракси.

Специјалиста струковни физиотерапеут може радити у школама у образовном систему, у извођењу практичне наставе у средњим школама и високим струковним школама.

Поред горе наведеног, специјалиста струковни физиотерапеут још може да: буде део тима за стручно-истраживачки рад, може да координира набавку стручне литературе и учествује у вођењу стручне библиотеке. Како би одговорио захтевима струке и обавезама националне стратегије у здравству, обавезно је да се укључује у континуирану едукацију и да прати савремена достигнућа из области физиотерапије.

У својој професионалној области специјалиста струковни физиотерапеут може да делује индивидуално кроз процес идентификације проблема и решавање истих по моделу задовољења потреба и у корелацији са другим професионалцима где постоји потреба за решавањем сложених процеса.

Стручни назив: **Специјалиста струковни физиотерапеут**

4.3 Исходи учења:

Специјалиста струковни физиотерапеут је здравствени радник који ће бити квалификован за рад у области физиотерапије, примењујући у пракси стечена знања. Специјалисти струковни физиотерапеути су припремљени за тимски рад, али су и оспособљени да самостално врше процене, дају мишљења и решавају проблеме.

Исходи учења се описују према дескрипторима исхода учења националног оквира квалификација.

Компетенције дипломираних студената остварују се путем достизања исхода учења наставног плана и програма.

Завршетком специјалистичких студија - Специјалиста струковни физиотерапеут студенти стичу: продубљено знање и стручне вештине у области кинезиологије, физикалне терапије и савремених мануелних терапија. Способни су да критички размишљају и решавају сложене проблеме. Поседују напредна стручна знања за коришћење неопходне најсавременије опреме (уређаји за електро, магнетну, ласерску и ултразвучну терапију, итд.), уз поштовање свих етичких стандарда. Оспособљени су да оцењују стање пацијента - успостављају функционалну дијагнозу; синтетишу релевантне информације о пацијенту; примењују процес клиничког расуђивања; постављају циљ, планирају и апликују третман мануелних техника, врше евалуирање ради процене оправданости примењеног третмана. Знају да примењују и разумеју вештине успешне комуникације у интеракцији и сарадњи са пацијентима и њиховим породицама, као и са члановима медицинског тима, што им омогућава познавање психолошких фактора терапијског процеса. Оспособљени су да спроводе истраживања у области рехабилитације и да уз помоћ статистичких метода обрађују податке и објављују резултате истраживања широј стручној јавности. Разумеју, прате и усвајају новине у овој области, радећи стално на свом усавршавању и унапређивању праксе. Организују, контролишу и обучавају друге за рад. Оспособљени су за рад на превенцији, лечењу и рехабилитацији у здравственим установама свих типова, бањским лечилиштима, рехабилитационим центрима, установама социјалне заштите, спортским клубовима, као и у приватној пракси. Специјалиста струковни физиотерапеут је стручњак који поседује значајно проширена и продубљена специјализована медицинска знања и вештине у односу на знање стечено на основним струковним студијама, а која му омогућавају да формира стручно мишљење и доноси адекватне одлуке везане за практичну примену стеченог теоријског знања. Успешан је у решавању сложених проблема у области рада у нестандартним условима. Кроз стручну праксу студент се оспособљава да теоријско и ограничено практично знање прошири и integriше у динамичне процесе који се одвијају на релацији здравствени радник – корисник струке.

Студијски програм специјалистичких струковних студија Специјалиста струковни физиотерапеут је целовит, интегрисан, мултидисциплинаран, научно утемељен и усклађен са Болоњском декларацијом и омогућава мобилност студената. Специјалиста струковни физиотерапеут се активно бави истраживачким радом и едукацијом, стално се усавршава, учи и активно прати сва нова сазнања и достигнућа и примењује иста у своме раду, као и у едукацији кадрова.